We czwartek dnia 13. maja o godzinie 9. odbędzie się w kościele farnym stanisławowskim

ŻAŁOBNE NABOŻEŃSTWO

za duszę ś. p.

WIKTORYI z Leszczyńskich POTOCKIEJ,

zmarłej roku **1732,** której zwłoki ofiarnością hr. Adamowej Potockiej zostały przeniesione z tutejszej katedry unickiej do grobów familijnych w farze łacińskiej.

Ś. p. Wiktorya była siostrą zacnego KRÓLA STANISŁAWA LESZCZYŃSKIEGO, przywiązanego całem sercem do ojczyzny, pomimo długiego pobytu na obcej ziemi i panowania nad obcym narodem, a małżonką JÓZEFA POTOCKIEGO, kasztelana krakowskiego i hetmana wielkiego koronnego, któremu miasto Stanisławów zawdzięcza szczególniejszą troskliwość o jego rozwój, a ojczyzna nasza – niestrudzone usiłowania około podźwignienia jej z niemocy politycznej.

Pochodząca ze starodawnego rodu wielkopolskiego, połączona z dostojną rodziną małopolską, ś. p. Wiktorya była wzorem pobożności i miłosierdzia: jej to ofiarnością powstał w przeważnej części kościół dawniej Jezuicki, obecnie katedra unicka; a miłosierdziem jej chorzy i ubodzy miasta Stanisławowa, zwłaszcza przy tworzącej się wówczas ulicy Kaleckiej (Kalickiej), doznawali ulgi w nędzy i cierpieniu.

A w ciężkiej potrzebie ojczyzny ś. p. Wiktorya okazywała energią naszych niewiast kresowych. Dosiadłszy rumaka, objeżdżała szeregi wojsk, rozwoziła prochy i amunicyą, dodawała męstwa i otuchy walczącym w obronie króla Stanisława przeciwko wrogowi, mieszającemu się przebiegle w spory wewnętrzne naszej ojczyzny.